

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم و پر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به کشتن دهیم
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

الحاج خليل الله ناظم باخترى
همبورگ - جرمى

دواي استقامت

زدي در قلب من يك زخم کاري
من از آن جمله ياران نيشتم
نباشم غمشريک دوستداران
هميشه سرخوش و خندان باشند
تبسم بر لب و خندان باشمن
به يك انديشه موهم بيئم
فراموشم شود اين جان شيرين
غم دنيا نمي ارزد به جودر
كه من دكتورم از درد و مداوا
غم كنه ربط و رونق نو
چه شد ايام عيش و کامرانی؟
نه بالاي زمانه اعتبار است
نمى سوزد کسى با ما يكجا
نمى سوزد جهان و مأمنى را
دواي درد و تاثيرى بكاراست
به هر جامي زند غم را دمام
دبیر و شاعر و هم عامل هستى
چو سر بالا کند مشت دمام

چو گفتى در دلت انديشه دارى
من از ياران بى وجدان نيشتم
كه غافل باشم از احوال ياران
اگر ياران من شادان باشند
خدا داند که من شادان باشم
اگر ياران را مغموم بيئم
پريشان ميشوم حيران و غمگين
چه غم دارى بگو جان برادر
بگو اي جان من انديشه ات را
نمى ارزد جهان با يك سر جو
کجا شد جان من شور جوانى؟
نه عمر و زندگانى پايدار است
جز از جان شيرين خود ما
 فقط آتش بسوزد خارمنى را
چو تقدير است تدبیرى بكار است
بدست مرد چوگان است و رُستم
عزيز من تو مرد عاقل هستى
بزن بر فرق غم مشت محكم

حواله کن بجان ناتوانش که فرسوده شود روح و روانش
 مجرّب نسخه {ناظم} همین است
 دوای استقامت اینچنین است